

EDUCACIÓ

Nancie Atwell

GUANYADORA DEL GLOBAL TEACHER PRIZE, EL PREMI AL MILLOR MESTRE DEL MÓN

Support “Quan els meus alumnes llegeixen un e-book no els queda tant com quan llegeixen un llibre de paper”
Futur “Em preocupa molt la quantitat de nens que viuen en la pobresa i no poden accedir a una bona educació”

“Els alumnes trien els llibres que volen i desenvolupen les seves pròpies idees”

SERGI ALTADILL
DUBAI

Nancie Atwell, mestra des del 1973, ha guanyat el Global Teacher Prize, considerat el premi Nobel de l'ensenyament. Aquesta nord-americana ha aconseguit amb la seva particular manera d'ensenyar que els nens i nenes llegeixin una mitjana de 40 llibres a l'any. El premi, un milió de dòlars, el destinarà a millorar el seu centre educatiu.

Un informe recent de l'OCDE assegura que els nois llegeixen menys que les noies. És així?
Sí, però només en part. El principal problema és que els nois no saben què llegir. Els professors haurien de donar als nois llibres que siguin capaços d'estimar. És una de les meves responsabilitats com a mestra de joves de 13 i 14 anys: buscar les històries que a ells els agradaran. Històries de jugadors de futbol o beisbol, de nois que es fiquen en embolics. Si ells estimen una història i s'identifiquen amb els protagonistes, llavors la llegiran. Que els nostres joves llegeixin no depèn del sexe, sinó del llibre que hagin de llegir.

Quina és la clau perquè els seus alumnes llegeixin una mitjana de 40 llibres al any?
Avui dia hi ha moltíssims llibres meravellosos pensats per a nens i joves, com a mínim en anglès. Cada any es publiquen als Estats Units llibres increïbles pensats per a ells i això conforma una oferta molt enriquidora. Començar a llegir de petits fa que desenvolupin els hàbits i, quan creixen, acaben estimant tot tipus de llibres.

En els últims anys s'ha focalitzat molt l'educació en la incorporació de la tecnologia, però aquesta no sembla l'aposta de cap dels 10 finalistes al Global Teacher Prize. Com és això?
Alguns estan tractant la tecnologia com si fos una assignatura o una disciplina, però la tecnologia és únicament un mitjà, no una finalitat. La gent està utilitzant algunes eines sense analitzar quin impacte tindran a llarg termini. Algunes tecnologies són perjudicials. Per exemple, els iPads han afectat la manera de llegir i escriure dels nens, els e-books interfereixen a l'hora de dormir, etcètera.

VARKEY FOUNDATION GLOBAL TEACHER PRIZE

¿Els seus alumnes no utilitzen la tecnologia?
Esclar que ho fan. Els meus estudiants no escriurien tant com ho fan si no fos pels ordinadors. Els ordinadors els han convertit en escriptors, perquè poden fer tot el procés amb un simple aparell. Però quan llegeixen un e-book les coses no els queden tant com quan llegeixen un llibre de paper. Necessitem discriminar i no agafar tota la tecnologia que hi ha per col·locar-la a l'aula.

Quina diferència hi ha entre les seves classes i les dels altres professors?
La diferència entre las meves classes d'anglès i les d'altres als Estats Units és que els meus alumnes trien els llibres que ells volen i desenvolupen les seves pròpies idees a l'hora d'escriure. D'aquesta manera actuen més com els adults.

Quin creus que és el país que té el millor sistema educatiu?
Crec que només la meua escola de Maine (EUA) [riu]. És el sistema més sa, productiu i innovador que jo conec. Durant més de 25 anys un grup de professors hem estat creant

sense parar una manera d'ensenyar perquè els alumnes puguin fer un treball autèntic, desenvolupar habilitats i comprendre per què són importants les diferents assignatures que s'ensenyen a l'escola.

Què fa en el dia a dia la millor professora del món?
Simplement anar a l'escola. I sóc molt feliç cada cop que entro dins la classe. Això em dona més plaer que cap altra cosa.

Quins són els reptes que té un professor avui en dia?
Crec que no hi ha prou diners gastats de manera global en educació i els nens són el nostre recurs més important. Això em preocupa molt, com la quantitat de nens que viuen en la pobresa i que no poden accedir a una bona educació. Aquest és un gran repte. Malgrat això, també penso que hi ha un moviment que busca gairebé desprofessionalitzar l'ensenyament i treure l'autonomia dels professors. Jo crec en la idea d'innovar sense permís. S'ha de deixar que els mestres desenvolupin la seva meravellosa forma creativa d'ensenyar. —

César Bona es queda a la penúltima selecció

Dels més de 5.000 candidats que optaven a ser el millor mestre del món, en van quedar només 50 el desembre passat. César Bona, professor de Saragossa, va ser l'únic aspirant de l'Estat que va arribar a la final. Durant els primers anys de professió va recórrer diferents pobles i ciutats i en tots ells va deixar empremta. A Bureta, per exemple, va fer-se càrrec d'una escola amb només sis alumnes. Entre tots van gravar una pel·lícula muda, *La importància de llamarse Applewhite*, que li va permetre promoure el treball en grup. L'experiència pedagògica va ser premiada pel ministeri de Cultura i s'ha acabat projectant en diversos festivals infantils. Tot i ser reconegut a nivell estatal, haver aparegut en programes televisius de màxima audiència o fins i tot haver fet un discurs al Congrés, no va poder optar al premi final. Va quedar fora dels 10 últims finalistes però ja va dir fa temps que ell guanya cada dia.

Objectiu
“Els professors haurien de donar llibres que interessin als joves”